

Honger naar rechtvaardigheid

Al weer maanden geleden (begin 2005) ben ik begonnen te spreken over de zaligsprekingen / de bergrede, zoals die genoemd wordt. Ook vandaag wil ik daar op ingaan en opnieuw (dit keer twee) regels nemen uit deze belangrijke woorden van Jezus.

Sommige kennen hem wellicht nog wel, anderen zullen hem nog nooit gezien hebben, maar ik heb Willie weer eens meegenomen. Willie is na een vorige preek van me vrijgelaten. Na mijn prediking wilde hij absoluut “vrije willie” zijn, terwijl het daarvoor nog de vraag was Willie wel of Willie niet.

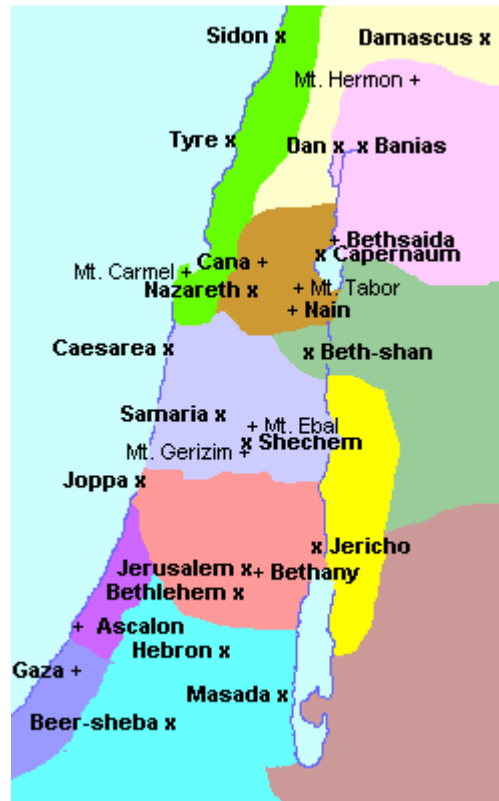
Gisteren tijdens het zeevissen dook hij zomaar weer even op. We hebben een deal gemaakt. Hij wilde wel weer een dagje op komen draven, als ik hem maar niet in een vissenkomp zou stoppen. Daarom hebben we deze fontein meegenomen.

Maar eerst is me dit keer iets opgevallen wat me nog nooit opgevallen is.

(Jezus was in Galilea)

Matheus 4 & 5

24 Het nieuws over hem verspreidde zich in heel Syrië. Allen die ergens aan leden en die gekweld werden door een ziekte of door pijn, en ook bezetenen en maanzieken en verlamden werden bij hem gebracht, en hij genas hen. 25 En grote groepen mensen volgden hem, uit Galilea en Dekapolis, uit Jeruzalem en Judea en uit het gebied aan de overkant van de Jordaan. 1 Toen hij de mensenmassa zag, ging hij de berg op. Daar ging hij zitten met zijn leerlingen om zich heen. 2 Hij nam het woord en onderrichtte hen:

Wat is mij dan nu zo opgevallen? Er kwamen mensen overal vandaan ("in heel Syrië", staat er). En ze trokken in grote groepen achter hem aan. En dan geeft Jezus de Bergrede.

En daar heb ik altijd het volgende plaatje bij gehad. Een grote schare luisterde naar de bergrede.

Dat beeld blijkt echter niet te kloppen. Als je goed leest, liet hij de mensen achter en gingen hij alleen met de discipelen de berg op. De bergrede was dus gericht op zijn discipelen.

"Maar Jezus wat doet u nu, het hele land komt luisteren en dan ga je deze belangrijke woorden alleen vertellen aan een paar discipelen!" Jezus genas de zieken en liet de mensen het koninkrijk zien, maar openbaarde zichzelf ten diepste aan degenen die hem volgden. Je hebt een openbaring door persoonlijke relatie nodig. Ik heb op dit punt om een nieuw stuk openbaring gevraagd en echt een paar nieuwe dingen gezien waarvan ik hoop dat je er iets mee kunt.

6 Gelukkig (zalig) wie honger en dorsten naar gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden.

Voordat we verder gaan en de tekst verder gaan bekijken zullen we moeten beginnen bij het woord “gerechtigheid”. Anders is de vraag waar we dan naar moet honger en dorsten en waarom het zal verzadigen niet echt van belang. Gelijktijdig is het verhaal wat straks komt weer nodig om het begrip uit te kunnen leggen (kip en ei-verhaal). Het loopt dus een beetje door elkaar heen.

Gerechtigheid is:

- Moreel besef van goed en slecht
- De kwaliteit om eerlijk te zijn
- De kwaliteit om betrouwbaar en respectwaardig te zijn
- De kwaliteit om een moreel geluid te zijn
- De kwaliteit om op een moreel juiste wijze te handelen
- Leven overeenkomstig morele principes
- **Niet zondigen**

Spreuken 14:34 Gerechtigheid verhoogt een volk, maar zonde is een schandvlek der natiën.

Opvallend verschil met de rest van de zaligsprekingen. Er staat niet “zalig de rechtvaardigen”. Dat zou veel persoonlijker zijn. Rechtvaardig zijn in de dingen die je doet (ben je integer en betrouwbaar gaat veel minder ver dan honger en dorsten naar gerechtigheid. Hongeren en dorsten naar gerechtigheid (wat dat dan ook zijn mag, kom ik zo op terug) is veel meer dat alles in je wil dat er gerechtigheid zal zijn, zal geschieden, enz. en het maakt niet uit hoe het komt of wat het je kost of door wie het komt. Jezus vindt deze gerechtigheid zo belangrijk dat hij in vers 10 er nog een zaligspreking aan toevoegt over gerechtigheid.

10 Gelukkig (zalig) wie vanwege de gerechtigheid vervolgd worden, want voor hen is het koninkrijk van de hemel.

Als ik daarover nadenk dan besef ik, dat ik niet zo snel vervolging zal krijgen als ik persoonlijk rechtvaardig zou zijn. Als ik bv. eerlijk ben in de winkel en op mijn werk. Natuurlijk kan daar misbruik van worden gemaakt. Maar volgens mij ontstaat vervolging pas op het moment dat je gaat voor gerechtigheid in *elke* situatie. Als je een beetje een rebel wordt die zich durft uit te spreken tegen onrecht. Niet in de klagende zin: “het gaat ook zo slecht met de maatschappij, alles gaat achteruit” maar in de zin van handelend optreden. “Wacht eens even, dit is niet rechtvaardig, ik zal laten zien wat wel rechtvaardig is.”

Van erover klagen word je afwachtend en apathisch. “Het is tegenwoordig zo onveilig op straat, ik ga ’s avond de deur niet meer uit” (wel realistisch blijven). Veel beter is te constateren dat er onveiligheid is en er naar verlangen dat veiligheid weer terugkomt en daar waar je kunt een bijdrage leveren. Anders kun je de tekst in de zaligsprekingen net zo goed veranderen in:

Zalig diegene die de ongerechtigheid waarnemen en er over klagen.

Maar dan ontstaat het grote probleem met het resultaat, **want zij zullen verzadigd worden.**

Daar ligt het grote verschil met wat er wel staat. Als je honger en dorst hebt naar gerechtigheid, dan zal je er alles aan gelegen zijn om gerechtigheid tot stand te zien komen. Er is toch niets mooier om iemand tot herstel te zien komen van alle onrecht dat die persoon is aangedaan door de liefde van de Vader? Het tot stand zien komen van gerechtigheid geeft verzadiging. Er zit geen enkele verzadiging in samen klagen over hoe slecht het is geweest wat die persoon allemaal is aangedaan. Hooguit een tijdelijke opluchting.

Mat 6:1 Let op dat jullie de gerechtigheid niet beoefenen voor de ogen van de mensen, alleen om door hen gezien te worden. Dan beloont jullie Vader in de hemel je niet.

Als je het doet op deze manier honger en dorst je niet naar gerechtigheid, maar honger en dorst je naar erkenning, en zal de beloning geen verzadiging zijn. Ook erkenning is nooit verzadigend.

Op de een of andere vreemde manier zijn christenen soms de doemdenkers van de maatschappij geworden, terwijl juist wij een boodschap van hoop zouden moeten hebben. Nederland en Europa zijn nog niet verloren, het verhaal van Sodom en Gomorra is daarvan het bewijs. Het verhaal van Sodom en Gomorra is nu echt een verhaal van hoop en belofte, luister maar eens:

22 Toen gingen de twee mannen weg, naar Sodom, terwijl Abraham bij de HEER bleef staan. 23 Abraham ging dichterbij hem toe en vroeg: 'Wilt u dan behalve de schuldigen ook de onschuldigen het leven benemen? 24 Misschien dat er in die stad vijftig onschuldigen zijn. Zou u die dan ook uit het leven wegrukken en niet de hele stad vergeving schenken omwille van die vijftig onschuldige inwoners? 25 Zoiets kunt u toch niet doen, hen samen met de schuldigen laten omkomen! Dan zouden schuldigen en onschuldigen over één kam worden geschoren. Dat kunt u toch niet doen! Hij die rechter is over de hele aarde moet toch rechtvaardig handelen?' 26 De HEER antwoordde: 'Als ik in Sodom vijftig onschuldigen aantref, zal ik omwille van hen de hele stad vergeving schenken.' 27 Hierop zei Abraham: 'Nu ik eenmaal zo vrij ben geweest de Heer aan te spreken, hoewel ik niets dan stof ben: 28 stel dat er aan die vijftig onschuldigen vijf ontbreken, zou u dan toch vanwege die vijf de hele stad verwoesten?' 'Nee,' antwoordde hij, 'ik zal haar niet verwoesten als ik er vijftien aantref.' 29 Opnieuw sprak Abraham hem aan: 'Stel dat het er maar veertig zijn.' 'Dan zal ik het niet doen omwille van die veertig.' 30 Toen zei hij: 'Ik hoop dat u niet kwaad wordt, Heer, wanneer ik het waag door te gaan: stel dat het er maar dertig zijn.' 'Ik zal het niet doen als ik er dertig aantref.' 31 Hierop zei hij: 'Ik ben zo vrij de Heer opnieuw aan te spreken: stel dat het er maar twintig zijn.' 'Dan zal ik de stad niet verwoesten omwille van die twintig.' 32 Abraham zei: 'Ik hoop dat u niet kwaad wordt, Heer, wanneer ik het nog één keer waag iets te zeggen: stel dat het er maar tien zijn.' 'Dan zal ik haar niet verwoesten omwille van die tien.'

Als Abraham alleen maar had geklaagd over die stad, had hij zo iets gehad van “gooi maar gewoon plat, het wordt toch nooit meer wat”, maar daarentegen hongerde en dorste hij naar gerechtigheid en geloofde hij in de hoop. “Maar Heer als er nog 10 zijn die rechtvaardig zijn ... dan is er toch hoop.” Zo wil ik kijken naar Nederland en naar Europa. Zelfs als het zo zou zijn dat God het oordeel over Europa klaar heeft, zijn wij de stem van de hoop dat dit Europa, Nederland, Montfoort nog een kans heeft. Overigens is dat ook de reden dat ik zoveel gevaar zag ik de denkbeelden zoals een Pim Fortuyn die had en op dit moment nog heel wat andere mensen. Ik heb veel christenen horen zeggen “hij had ook best wel gelijk op veel punten.” Dat is waar, maar hij bracht wanhoop, twijfel, onrust en haat (hij klaagde) in plaats van hoop, vrede, liefde en een oplossing.

Even een stap naar ons persoonlijk leven:

Romeinen 5:18 Derhalve, gelijk het door een daad van overtreding voor alle mensen tot veroordeling gekomen is, zo komt het ook door een daad van gerechtigheid voor alle mensen tot rechtvaardiging ten leven.

Romeinen 1

16 Voor dit evangelie schaam ik mij niet, want het is Gods reddende kracht voor allen die geloven, voor Joden in de eerste plaats, maar ook voor andere volken. 17 In het evangelie openbaart zich dat God enkel en alleen wie gelooft als rechtvaardige aanneemt, zoals ook geschreven staat: ‘De rechtvaardige zal leven door geloof.’

Wat we hier zien, is dat als we in Hem geloven, Hij ons aanneemt als rechtvaardige (Hij onze zonden vergeeft door het bloed van Jezus). Daarom kan er in de bergrede ook niet staan “zalig de rechtvaardige, hij zal verzadigd worden.” Er is immers geen verzadiging in alleen maar gered te zijn. Daarmee zeg ik niet dat er meer nodig is dan de genade.

Zodra we gaan leven met een honger en een dorst naar rechtvaardigheid, gaan we een stap verder dan “Ik ben zo blij, Jezus redde mij.” Een waarheid als een koe, maar ik wil verder dan dat, gerechtigheid is een stap na de redding. Gerechtigheid werkt als zuurstof van het koninkrijk van God en als zuurstof in je eigen geestelijk leven.

Waar gebeurd verhaal:

Telemachus was een Aziatische monnik. God sprak op een dag tot hem dat hij naar Rome moest reizen. In Rome in het Colloseum waren gevechten tot de dood. Hij sprong ertussen en werd gedood. Direct na zijn dood op 1-1-404 zijn alle gladiatorengevechten gestopt door de keizer Honorius. Door de daad van een man met een honger en dorst naar gerechtigheid werd na 650 jaar aan deze vorm van vermaak een einde gemaakt.

Hem koste het zijn leven, maar zijn gehoorzaamheid heeft het leven van vele mensen gered. Ik geloof dat hij het koninkrijk van de hemel heeft gekregen.

10 Gelukkig (zalig) wie vanwege de gerechtigheid vervolgd worden, want voor hen is het koninkrijk van de hemel.

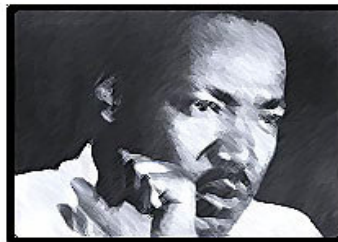
Even terug naar Willie. Sorry Willie, dat ik je even heb laten wachten, maar je bent niet voor niets opgedoken hoor.

Ik geloof dat hongeren en dorsten naar gerechtigheid ons niet alleen verzadigt, maar hoop geeft. In de Careforce-cursus wordt hoop omschreven als: het vrij stellig verwachten en verwachtingsvol uitzien naar het goede. Klagen brengt het tegenovergestelde van hoop = wanhoop, wat zegt: "het is niet aannemelijk, dat."

Kijk, Willie hadden ze verteld dat hij niet langer rondjes hoefde te draaien in zijn vissenkomp, maar dat hij vrij kon zijn. Vrije Willie kon hij worden (Free Willy). De enige vraag was: willie wel of willie niet? Om vrij te kunnen zijn moest Willie de waarheid aanvaarden. Vrijheid is de bonus die we krijgen als we de waarheid leren kennen.

Freedom is ... the bonus we receive for knowing the truth.

- Martin Luther King Jr.

CrossDaily.com

Drie belangrijke redenen hadden Willie kunnen tegenhouden bij het pakken van zijn vrijheid. Het zijn dezelfde redenen die ons kunnen weerhouden van hongeren en dorsten naar gerechtigheid. Dezelfde redenen die ons er van weerhouden te jagen naar het vuur van de Heilige Geest. Dezelfde redenen die ons ervan weerhouden om met passie te zoeken naar "Zijn Koninkrijk en Zijn gerechtigheid".

1 Wanhoop

Je kunt niet geloven dat er een verandering mogelijk is, ook al zou je wel willen. Niet in je eigen leven, niet in het leven van een ander. Het voordeel van wanhoop is dat er kans is dat je gaat uitroepen naar God. Wanhoop kijkt niet verwachtingsvol (met hoop) uit en hongert niet naar meer.

2 Acceptatie

Je hebt geaccepteerd dat het is zoals het is. Je hebt je er gewoon bij neergelegd. Ik ben nu eenmaal zo, het is niet anders. Wie voor een dubbeltje geboren is, wordt nu eenmaal nooit een kwartje. Je kunt er verder toch ook niets aan doen. Het komt zoals het komt. Dat anderen gerechtigheid najagen en verzadigd worden is nu eenmaal zo.

Acceptatie kijkt niet verwachtingsvol (met hoop) uit en hongert niet naar meer.

3 Tevredenheid

Ik heb een prachtige vissenkomp, wat meer kan ik me wensen? Waarom zou ik meer honger en dorst willen heb naar God, we hebben het toch goed met elkaar, waarom

zou ik honger en dorst hebben naar rechtvaardigheid als ik zo'n leuk leven heb? Tevredenheid kijkt niet verwachtingsvol uit (geen hoop dus) en hongert en dorst niet naar meer. Passie, wat is dat, ik werk al met plezier, wat heb ik meer te wensen?

Volgens mij is het laatste de slechtste plaats om te zijn. De vijand van het beste is het goede.

Hosea 10:12 Zaaït in gerechtigheid, oogst in liefde, ontgint u nieuw land. Dan is het tijd om de HERE te vragen, totdat Hij komt en voor u gerechtigheid laat regenen .